

DINOU D'AGOST

A l'estiu, l'alba és més matinera, acompanya la fresca
que s'escola, lenta, pels carrerons de la ciutat vella.
El silenci és romput pels cants joiosos de passerells
frisosos de trobar un gra de xeixa blanca per dur al pap,
abans no arribi la tòrrida calor canicular.
La batuda ja està feta, el dinou d'agost. Ererada!
Ja no hi ha por de fer panada per una rufa incerta.
Avui, la Seny Major, que presideix la campaneria,
està amatent al núvol fosc carregat de calamarsa;
no fos cas que la tamborinada fes la descàrrega.
Només un vendaval pot trencar els caps de corda que serveixen
la vela que cobreix la plaça en la diada del Sant.
Els rams d'espígol i boix silvestres, collits al bosc
de lluny, perfumen tot l'espai cridat a ser camí
de trobada i companyonia. Diada assenyalada.
Aquest dinou d'agost està marcat a l'ànima noble
dels assedegats d'amistat; dels que tenen fam i set,
dels qui els manca l'abraçada amorosa. Joia de l'aigua.
El preuat líquid, de la Font del Miracle, és el fil útil
que fa possible satisfer els consirosos esperits
de persones entrebancades en el dubte eternal.
I Tu, vols anar a fer una bornada? Dona'm la mà, sí!
Un ramell d'espígol florit i unes branquetes de boix
vestiran, en aquesta nit clara, el jaç on sadollats
d'aigua miraculosa contemplarem la Via Làctia
tot fent l'amor al so d'una havanera. La lluna espia.

Ferran Bacardí